

Физически слой: Основни функции

- Предаване/приемане на сигнали по/от преносната среда
- Преобразуване на сигнали (кодиране и модулация)
- Физически интерфейси
- Мултиплексиране

Физически слой: Предаване/приемане на данни

- Успешното предаване/приемане на данни зависи от 2 фактора:
 - Качеството на сигнала
 - Характеристиките на преносната среда

Физически слой: Предаване/приемане на данни (прод.) Предаването на данни се осъществява между предавателя и приемника по преносната среда Комуникацията е под формата на обмен на електромагнитни сигнали Кабелна среда усукана двойка, коаксиален коаксиален кабел, оттично втакно

Видове комуникационни линии

- Директна линия (пряка връзка)
 - Без междинни устройства между предавателя и приемника
 - Тип `точка-точка`
 - Например, между компютър и периферно устройство.
 - Само 2 устройства си поделят линията
 - Многоточкова
 - Например, локална мрежа (LAN).
 - Повече от 2 устройства си поделят линията
- Индиректна линия
 - Наличие на междинни устройства между предавателя и приемника

Режими на предаване

• Симплекс

- Сигналите се предават винаги само в една посока
 - Например, телевизия и радио.

• Полудуплекс

- И двете страни предават, но не едновременно.
 - Например, радио за такси.

• Пълен дуплекс

- Едновременно предаване в двете посоки
 - Например, телефон.

Комуникация: Термини

• Данни

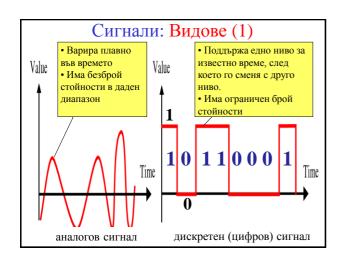
-Субекти със смисъл

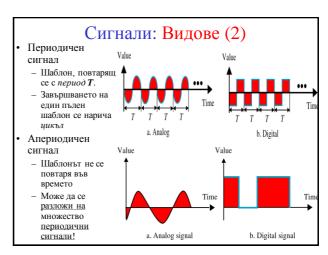
• Сигнали

 Електрическо или електромагнитно представяне на данните

• Комуникация

Обмен на данни чрез разпространение и обработка на сигнали

Характеристики на сигналите (1)

• Амплитуда

- Стойност на сигнала в дадена точка на електромагнитната вълна
- Измерва се във Волт (V), Ампер (A), или Ват (W).
- Максимална амплитуда
 - Максимална сила на сигнала

• Честота (f)

- Скорост на изменение на сигнала по отношение на времето
- Реципрочна на периода T на период. сигнал f = 1/T
- Измерва се в Херц (Нz) или `цикли в секунда`

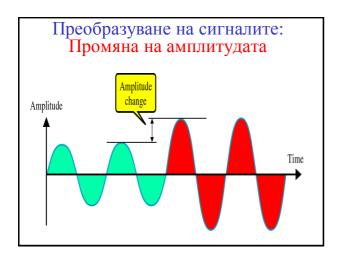
Фаза (ф)

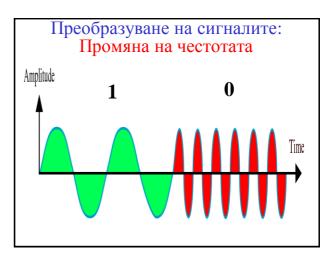
- Позицията на вълната спрямо нулевата точка
- Измерва се в градуси

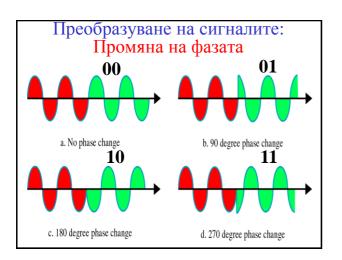
Характеристики на сигналите (2)

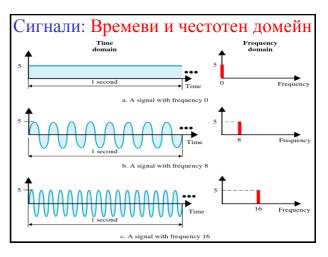
• Спектър

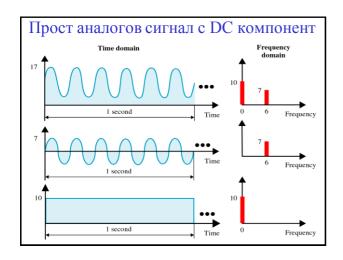
- Диапазон от всички честоти, съдържащи се в сигнала.
- Честотна лента
 - Ширина на спектъра
 - Значима (ефективна) честотна лента
 - Честотите, които съдържат по-значителната част от енергията на сигнала (например, 95%).
- DC компонент
 - Компонент с нулева честота

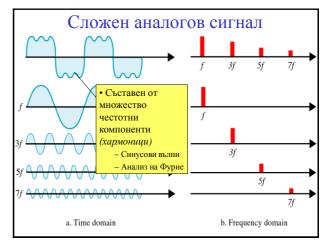

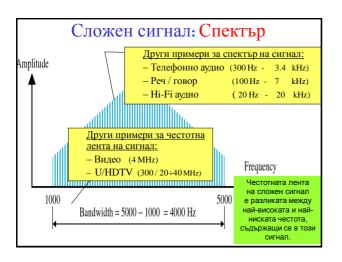

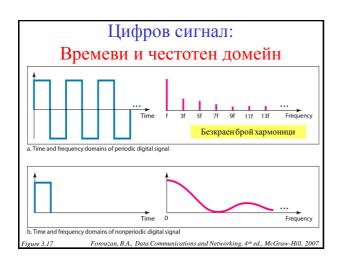

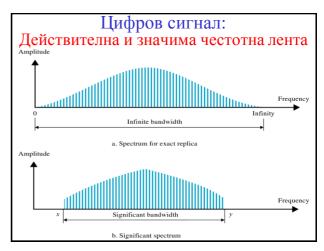

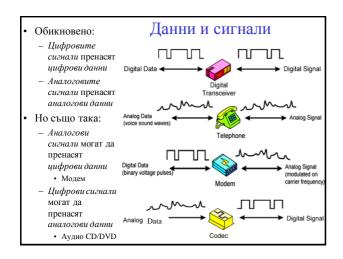

Оптични/светлинни сигнали Дължина на вълната (λ) – Разстоянието, заемано от един цикъл (или между 2 точки с една и съща фаза в два последователни цикъла). — Свързва периода T (или честотатаf) на синусоида със скоростта на разпространение ${m v}$ в преносната среда Wavelength At time Transmission medium Direction of propagation Transmission medium $-\lambda = vT$ At time t + T $-\lambda = v/f$ (T=1/f)– В свободното пространство: $v = c \approx 3.10^8$ m/s (*c* - скорост на светлината) В кабелна преносна среда: v ≈c.2/3 ≈2.10⁸ m/s

Данни: Видове • Аналогови — Безброй стойности за даден интервал от време — Например, аудио, видео... • Цифрови — Дискретни стойности — Например, текст, числа, ...

Аналогово предаване

- Аналогов сигнал, предаван без оглед на съдържанието.
- Може да пренася аналогови или цифрови данни
- Затихва с изминатото разстояние
- За усилване на сигнала се използват усилватели
- Недостатък: шумът също се усилва!

Цифрово предаване: Предимства

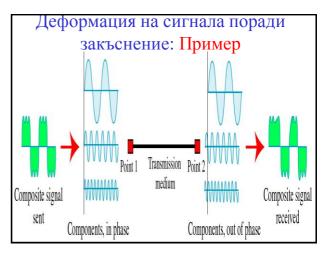
- Ниска цена
 - Поради използване на VLSI технология
- Слабо повлияване от шум
- По-добро използване на комуникац. капацитет
 - Възможност за използване на по-широколентови канали, което е и по-икономично.
 - Висока степен на мултиплексиране се постига по-лесно с цифрови техники
- Сигурност & поверителност
 - Шифриране
- По-добро интегриране на данни
 - Третиране на аналогови и цифрови данни по един и същ начин

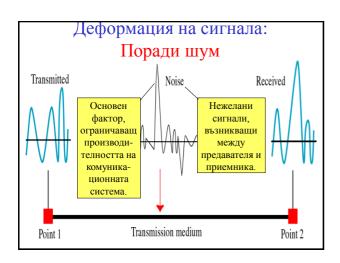
Деформация на сигнала при предаване по преносната среда

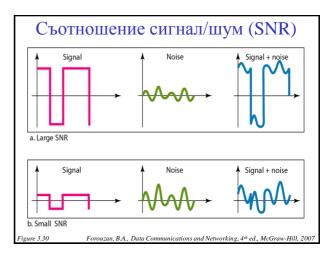
- Полученият сигнал може да се различава от предадения сигнал, което причинява:
 - При аналогово предаване: влошаване качеството на сигнала
 - -При цифрово предаване: сгрешени битове
- Основни причини:
 - Затихване на сигнала
 - Закъснение на сигнала
 - Наличие на шум

Шум: Видове (1)

• Термален

- Породен от топлинното движение на електроните
- Равномерно разпределен
- Бял шум
- Не може да бъде отстранен

• Интермодулация (intermodulation)

- Възникване на излишни сигнали, които са сбор или разлика на оригиналните честоти, споделящи средата.
- Предизвиква се от нелинейност
 - Например, причинена от усилватели.

Шум: Видове (2)

• Прослушване (crosstalk)

- Сигнал от една линия, индуциран/прихванат в/от друга съседна линия.
- Може да възникне между (неекранирани) двойки проводници в един кабел или когато микровълнови антени прихванат нежелани сигнали
- Същия порядък на въздействие като термалния шум

• Импулсен

- Кратки импулси с голяма амплитуда
 - Външни електромагнитни смущения
- Основен източник на грешки в цифровите комуникации

Скорост на предаване

- Скоростта, с която данните могат да се предават по даден канал.
- Измерва се в `битове в секунда` (b/s)
- Зависи от 3 фактора:
 - Налична честотна лента на канала
 - Всеки канал разполага с ограничена честотна лента
 - Ограничена от предавателя и преносната среда
 - Това ограничава скоростта на предаване, която може да се използва.
 - Брой нива на сигнала
 - Увеличаването на броя на нивата на сигнала обаче може да намали надеждността на системата!
 - Качество на канала (нивото на шума в него)

Teopema на Найкуист/Nyquist (за безшумен канал)

случай на идеален канал без шум:

Ако скоростта на предаване е 2B, то каналът може да пренася сигнал с честота не по-голяма от B.

- Или, при зададена честотна лента B, най-високата скорост на предаване е 2B. За двоични сигнали, 2B b/s се нуждаят от честотна лента B Hz.
- Скоростта може да се увеличи чрез използване на по-голям брой състояния на сигнала ${\cal V}$

(максимална скорост) $C = 2B\log_2 V$, [b/s]

B — честотна лента на канала V — брой състояния на сигнала

<u>Пример:</u> Безшумен 3-kHz канал <u>не</u> може да предава двоичен сигнал със скорост над 6 kb/s

- При зададена честотна лента, скоростта на предаване може да се увеличи чрез увеличаване броя на състоянията на сигнала (сигналните елементи), но това води до:

 Увеличаване натоварването на приемника

 - Трудности при разграничаване на едно от V възможни състояния на сигнала Шумът и други вредни въздействия ограничават величината V

Теорема на Шенън/Shannon (за канал <u>с шум</u>)

- Отчита връзката между скоростта на предаване, шума и нивото на грешките:
 - По-висока скорост на предаване съкращава времето за предаване на 1 бит; така възникването на шум в определен момент може да деформира повече битове.
 - При зададено ниво на шум, по-високата скорост на предаване означава и повече грешки.
- Шенън разработва формула, свързана със SNR:

$$C = B \log_2(1 + SNR)$$

- Задава теоретичната граница за максимална скорост
 - На практика се достигат по-ниски стойности

Теорема на Шенън/Shannon (прод.)

 $C = B\log_2(1+SNR)$, [b/s]

- честотна лента на канала

SNR - <u>безразмерно</u> съотношение сигнал/шум

<u>Пример:</u> 3-kHz канал с **SNR**=1000 (т.е. SNR_{dB} = 30 dB) не може да пренася повече от 30 kb/s

3а практически цели, когато SNR е с много голяма стойност, може да се допусне, че SNR + 1 \approx SNR.

$$C = B \times \frac{\text{SNR}_{\text{dB}}}{3}$$

7